

Голові разової спеціалізованої вченої ради
Державного податкового університету
Міністерства фінансів України
за спеціальністю 051 Економіка галузі знань
05 «Соціальні та поведінкові науки»
професору кафедри управління та бізнес-
адміністрування, доктору економічних наук,
професору
Лазебник Ларисі Леонідівні

ВІДГУК ОФІЦІЙНОГО ОПОНЕНТА

завідувача кафедри економічної теорії та міжнародних економічних відносин Національного технічного університету «Дніпровська політехніка», доктора економічних наук, професора, **Смєсової Вікторії Леонідівни** на дисертацію **Солодкого Володимира Васильовича** на тему «**Інноваційно-інвестиційний розвиток технологічного підприємництва в Україні**», поданої до захисту у разову спеціалізовану вчену раду Державного податкового університету на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 051 Економіка в галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки»

1. Актуальність теми дослідження.

Сучасний етап економічного розвитку України характеризується трансформаційними зрушеннями в економічному, політичному, соціальному середовищі під впливом внутрішніх та зовнішніх викликів і дисбалансів – війни, інфляції, структурних деформацій економіки, значного скорочення людських і матеріальних ресурсів, недостатності інвестиційних коштів, обмеженості технологій, необхідності пошуку шляхів відновлення та подальшого зростання. За таких умов актуальності набуває дослідження інноваційно-інвестиційного розвитку технологічного підприємництва як чинника післявоєнного відродження економіки України, підвищення її конкурентоспроможності та інтеграції у глобальний економічний простір.

Технологічне підприємництво сполучує інноваційні та інвестиційні складові розвитку і здатне забезпечити досягнення якісного рівня економічного зростання в українській економіці на основі знань, технологій, підприємницької ініціативи.

У контексті післявоєнного відродження України його роль полягає не тільки у виробництві нових продуктів і технологій, використанні інноваційних форм господарювання, але й у створенні сприятливих економічних, інституціональних, інвестиційних, соціальних умов для цифрових змін і технологічного розвитку, формування виробництв з високою доданою вартістю, підвищення зайнятості населення у високотехнологічних секторах, розбудови нової інфраструктури, у т.ч. цифрової, підвищення адаптаційної

спроможності долати зовнішні шоки та внутрішні виклики, розширенні свого експортного потенціалу та присутності на світовому ринку товарів та послуг.

Дослідження інноваційно-інвестиційного розвитку технологічного підприємництва в Україні є надзвичайно актуальним як з теоретичної, так і з практичної точки зору, оскільки воно дозволяє окреслити наукові засади для формування ефективних політик на макро-, мезо-, мікрорівнях, а також стратегій і механізмів стимулювання інноваційної активності у повоєнний період.

Технологічне підприємництво відіграє визначальну роль у формуванні економіки знань та Індустрії 4.0, оскільки базується на створенні, комерціалізації та масштабуванні інноваційних продуктів і послуг. На відміну від традиційних форм підприємницької діяльності, воно орієнтоване на використання результатів наукових досліджень, цифрових рішень, високих технологій та інтелектуального капіталу. Посилення інноваційно-інвестиційної діяльності технологічних підприємств виступає одним із стратегічних пріоритетів економічного розвитку України, і в умовах післявоєнного відновлення України ця діяльність здатна стати рушієм якісних змін в економіці.

Важливість розвитку технологічного підприємництва в Україні посилюється також його здатністю забезпечувати швидке відновлення економічної активності за умов обмежених людських і матеріальних ресурсів. Інноваційні стартапи, малі та середні технологічні компанії демонструють високу адаптивність, гнучкість та здатність до швидкого реагування на зміни у ринковому середовищі. Це є важливим для України, перед якою стоїть задача відновлення зруйнованої та розбудови нової інфраструктури, виробничих потужностей, підвищення рівня кваліфікації людського капіталу.

Одночасно інноваційно-інвестиційний розвиток технологічного підприємництва супроводжується в Україні цілою низкою проблем. Серед основних чинників, які стримують його розвиток в Україні, необхідно назвати обмежений доступ до інвестиційних ресурсів та високі інвестиційні ризики в умовах війни, нерозвиненість венчурного фінансування, недостатня взаємодія між державою, наукою та бізнесом, інституційні бар'єри у сфері регулювання підприємницької діяльності. Розробка і впровадження інновацій в Україні ускладнене також наслідками війни – руйнуванням інфраструктури, вимушеною міграцією висококваліфікованих кадрів, змінами ланцюгів створення вартості, неефективністю певних елементів інноваційної екосистеми, фрагментарністю державної політики підтримки інновацій, відсутністю ефективних механізмів стимулювання інвестицій у високотехнологічні проєкти.

Виходячи з цього, проведення дослідження інноваційно-інвестиційного розвитку технологічного підприємництва в Україні є актуальною та важливою задачею формування науково-технологічної основи для відновлення економіки в післявоєнний період, розробки ефективних інструментів державної політики, спрямованих на стимулювання інноваційних процесів, посилення інвестиційної привабливості технологічних підприємств,

підвищення їх конкурентоспроможності та інтеграції у глобальний економічний простір.

З огляду на викладене, можна стверджувати, що тема дисертаційної роботи Солодкого В.В. є актуальною, а її мета та завдання відповідають реаліям сучасного наукового пошуку.

2. Практичне значення результатів дисертаційної роботи та її зв'язок з науковими програмами, планами, темами, грантами.

Практичне значення отриманих Солодким Володимиром Васильовичем результатів дослідження полягає у тому, що вони можуть бути використані як при обґрунтуванні концептуальних засад інноваційно-інвестиційного розвитку технологічного підприємництва, так і при розробці органами влади інноваційної та інвестиційної політики, нормативно-правової бази та стратегічних планів в сфері технологічної модернізації та відновлення економіки України.

Практична спрямованість дисертаційної роботи підтверджується впровадженням її результатів у діяльність: АТ «КБ «ГЛОБУС» на основі розробки пропозицій щодо застосування у діяльності банківської установи технологічних рішень (довідка про впровадження від 18.02.2025 р.); ТОВ «Т18» шляхом надання рекомендацій для прийняття управлінських рішень, спрямованих на вдосконалення механізмів стимулювання інноваційно-інвестиційного розвитку (довідка про впровадження від 29.11.2024 р.); Української асоціації фінтех та інноваційних компаній – на основі надання пропозицій для розробки політики підтримки технологічного підприємництва в контексті післявоєнного відновлення та глобальних трансформацій (довідка про впровадження від 02.06.2025 р.).

Наукові положення і висновки автора також були використані в процесі розробки навчально-методичного забезпечення та викладання навчальної дисципліни «Економіка проєктів в підприємницькій та торгівельній діяльності» Державного податкового університету (акт впровадження від 18.08.2025 р.).

Дисертаційна робота виконана в межах кафедральних НДР: «Теоретико-методологічні засади управління соціально-економічними системами» (0119U103840) Національного університету «Києво-Могилянська академія», в якій досліджено екосистеми технологічного підприємництва у частині «Інноваційна парадигма розвитку соціально-економічних систем» (довідка від 22.04.2024 р.); «Секторальні імперативи розвитку та стійкості бізнесу під час воєнних дій та післявоєнний період» (0124U004757) (акт впровадження від 13.10.2025 р.) Державного податкового університету в частині оцінювання конкурентоспроможності українського технологічного сектору економіки, а також надання рекомендацій щодо розвитку ІТ-кластерів в процесі відновлення економіки України.

3. Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків та рекомендацій.

Наукові положення, висновки та рекомендації, що містяться в дисертаційній роботі Солодкого Володимира Васильовича, є результатом самостійного дослідження автора, відповідають її меті та завданням, а саме: розвитку «теоретичних засад та розробленню науково-практичних рекомендацій щодо формування стратегічних пріоритетів і побудови цілісної екосистеми стимулювання інноваційно-інвестиційного розвитку технологічного підприємництва в умовах євроінтеграції та післявоєнного відновлення».

Дисертація характеризується структурованістю, методичною завершеністю та чіткістю зроблених висновків. У роботі послідовно розкриваються, аналізуються положення, винесені на захист.

Достовірність наукових положень, що виносяться на захист, засвідчується ґрунтовним аналізом та узагальненням наукових публікацій з проблематики дисертації, опрацюванням значного масиву наукових джерел, аналітичних і статистичних матеріалів. Інформаційною базою дослідження стали результати наукових досліджень українських та зарубіжних вчених, дані річних звітів, інформаційних та аналітичних оглядів міжнародних організацій (Організації економічного співробітництва та розвитку, Світового банку, Всесвітнього економічного форуму, Єврокомісії тощо), бази даних, довідкові та статистичні матеріали Державної служби статистики України, НБУ, Міністерства фінансів України, науково-дослідних інститутів та аналітичних центрів тощо.

При написанні дисертаційної роботи застосовано методологію, що відповідає предмету дослідження, прийнято за основу принцип єдності теорії та практики, а також логіку етапності. А саме дисертантом використано сукупність загальнонаукових та спеціальних методів економічного пізнання, зокрема, діалектичний; історико-логічний; системно-структурний; аналіз і синтез; індукцію та дедукцію; компаративний; кількісних та якісних оцінок; економіко-статистичні (динамічного аналізу, кореляції та індексного порівняння); прогнозно-аналітичний.

Достовірність наукових положень, висновків та рекомендацій, отриманих у дисертаційній роботі, також підтверджується впровадженням обґрунтованих здобувачем пропозицій у практику діяльності підприємств, організацій, у навчальний процес Державного податкового університету, що підтверджено відповідними довідками та актами (стор. 281–288), їх апробацією шляхом публікації 14 наукових праць та виступів на 9 міжнародних науково-практичних конференціях (стор. 278–280).

Отже, наукові положення, висновки та рекомендації, розроблені у дисертаційній роботі Солодкого В.В., є достовірними, теоретично обґрунтованими та мають практичну цінність для інноваційно-інвестиційного розвитку технологічного підприємництва в Україні, формування дієвих механізмів його стимулювання та підтримки з урахуванням глобальних трендів, євроінтеграційної спрямованості та цілей післявоєнного відновлення української економіки.

4. Наукова новизна дисертаційного дослідження.

Результати аналізу дисертаційної роботи Солодкого Володимира Васильовича на тему «Інноваційно-інвестиційний розвиток технологічного підприємництва в Україні» демонструють обґрунтованість представлених у роботі наукових положень, висновків і рекомендацій, значний рівень теоретичного узагальнення і прикладних розробок, а також самостійність наукового пошуку здобувача. Робота характеризується системністю як у викладенні матеріалу, так і побудові логіки дослідження.

Дисертація містить наукову новизну, яка реалізується через формулювання та обґрунтування концептуального підходу до дослідження інноваційно-інвестиційного розвитку технологічного підприємництва, а також узагальнення інституційних, економічних та екологічних чинників формування інноваційно-інвестиційної екосистеми в Україні та стратегічних механізмів його підтримки.

У роботі *вперше запропоновано* інструментарій до аналізу інституційних умов інноваційно-інвестиційного розвитку технологічного підприємництва, який ґрунтується на трирівневій системі оцінки – макро-, мезо- та мікрорівня. Це дозволяє системно підходити до аналізу бар'єрів, потенціалів і стратегічних пріоритетів формування інноваційно-інвестиційної екосистеми в Україні (стор. 119–125).

Крім того, у дисертації *удосконалено* методологічні засади формування організаційно-економічного механізму стимулювання інноваційно-інвестиційного розвитку технологічного підприємництва. У запропонованому дисертантом підході наголошено на необхідності системної взаємодії органів влади, бізнесу та наукової спільноти у цій царині економічних відносин, а також врахуванні глобальних цифрових трансформацій та євроінтеграційних орієнтирів України (стор. 56–58).

Також у дисертаційній роботі *удосконалено*:

- аналітичну модель інноваційно-інвестиційної екосистеми України, засновану на узгодженості її елементів з міжнародними практиками та стандартами, що поєднує емпіричні індикатори, характеристики інституційного середовища, кейси країн-лідерів із розвитку технологічного підприємництва, індикативні напрями державної політики (стор. 170–173);
- підхід до оцінювання глобальних трендів розвитку інноваційно-інвестиційних екосистем технологічного підприємництва в межах з урахуванням макро-, мезо- та мікрорівня систематизації (стор. 221–224);
- систему моніторингу ефективності євроінтеграційних процесів у сфері інноваційної політики України, що у своїй структурі включає інституційний, правовий, фінансовий, інформаційно-комунікаційний напрями (стор. 225–227).

Набули подальшого розвитку:

- наукові уявлення щодо інноваційно-інвестиційного розвитку в контексті технологічного підприємництва, а саме уточнено зміст категорії «інноваційно-інвестиційний розвиток» (стор. 51–52);

- модель стратегічного стимулювання інноваційно-інвестиційного розвитку технологічного підприємництва, яка сполучує в собі такі блоки: «вхід – механізми – вихід» та забезпечує мультиплікативний ефект синхронного посилення ключових факторів його розвитку (стор. 174–179);

- типологія детермінант інноваційно-інвестиційного розвитку технологічного підприємництва за такими критеріями як рівень дії, природа впливу, форма прояву, стратегічний ефект, що дозволяє ідентифікувати важелі впливу в процесі його стимулювання на макро-, мезо- та мікрорівнях (стор. 162–164);

- модель дорожньої карти інноваційної відбудови України, яка передбачає здійснення таких етапів: аналітичне оцінювання потенціалу, стратегічне планування цілей та інструментів, інституційну координацію між урядом, регіонами, науковими та бізнес-структурами; запуск фінансової, кадрової, інфраструктурної підтримки, постійний моніторинг результатів з можливістю коригування політик на основі валідації індикаторів ефективності (стор. 198–200);

- обґрунтування необхідності інтеграції принципів зеленої економіки у стратегічний розвиток технологічного підприємництва України в умовах повоєнного відновлення та реалізації євроінтеграційного курсу (стор. 237–239).

Наукові положення, висновки та рекомендації, запропоновані у дисертації Солодким В.В., демонструють значний рівень наукового обґрунтування та теоретичного узагальнення, відповідність реальним трендам гео економічного розвитку та умовам функціонування української економіки, а також відкривають перспективи для подальших досліджень у сфері технологічного підприємництва в умовах сталого розвитку. Поставлена мета досягнута, завдання дисертаційної роботи виконані.

5. Повнота викладу наукових положень, висновків і рекомендацій у наукових публікаціях за темою дисертації.

Наукові результати дисертаційної роботи Солодкого В.В. достатньо повно викладені у 14 наукових працях, серед яких 4 статті у наукових фахових виданнях України категорії «Б», з яких 2 – одноосібні, 1 стаття у колективній монографії, 9 тез доповідей на міжнародних науково-практичних конференціях. У цих наукових працях автором повною мірою розкрито зміст основних наукових положень, висновків і рекомендацій дисертаційної роботи, отриманих ним особисто.

У спільних з іншими авторами публікаціях за темою дисертації уточнено особистий внесок автора в отриманих результатах дослідження. До захисту представлено тільки власні наукові результати дисертанта.

Профіль видань і зміст наукових праць відповідають вимогам до висвітлення результатів дисертаційного дослідження, що діють для дисертацій на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 051 «Економіка» в галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки».

6. Структура, стиль та мова дисертаційної роботи.

Структура роботи є логічною, виваженою, відповідає вимогам до кваліфікаційних наукових праць та включає вступ, три розділи, висновки, перелік використаних джерел, що налічує 134 найменування, а також додатки.

У вступі розкрито актуальність обраної тематики, сформульовано мету та завдання дослідження, об'єкт і предмет дисертації, обґрунтовано методи дисертації. Окремо висвітлено елементи наукової новизни, теоретичної і практичної цінності результатів дисертації та їх апробація.

Висновки дисертаційної роботи є чітко обґрунтованими, відображають практичну значущість наукових результатів, отриманих у дисертації. Список використаних джерел відповідає нормам і вимогам до оформлення дисертацій.

Стиль дисертації – науковий, мова – українська, подача наукових положень і результатів в роботі здійснена логічно та обґрунтовано. Структура, логіка, основні положення і висновки дисертації є узгодженими та формують єдину картину наукового дослідження.

7. Дотримання академічної доброчесності.

Дисертаційна робота Солодкого В.В. є його особистим доробком та виконана самостійно. Усі наукові положення, результати, узагальнення, практичні рекомендації, висновки, викладені в дисертації, є власними напрацюваннями здобувача.

Результати проведеного нами аналізу змісту наукового дослідження дисертанта та його наукових публікацій засвідчують, що Солодкий В.В. дотримується принципів і норм академічної доброчесності. Ознак плагіату, фальсифікацій, неправомірних запозичень, використання чужих результатів без посилання на джерела походження інформації та жодних інших порушень принципів академічної доброчесності не виявлено. Цитування здійснено відповідно до чинних нормативних вимог із обов'язковим зазначенням авторів, запозичених ідей та фактично використаних матеріалів.

8. Відповідність дисертації спеціальності і вимогам, що висуваються до дисертацій, які подано на здобуття наукового ступеня доктора філософії.

Тема, мета, завдання, зміст, висновки, наукові положення, які виносяться на захист в якості новизни, повністю відповідають спеціальності 051 Економіка. Назва дисертації Солодкого Володимира Васильовича відповідає її змісту, предмету та об'єкту дослідження, коригує з метою роботи.

Основні положення, наукові результати, рекомендації, зазначені в анотації, відповідають змісту роботи і не містять матеріалу, не викладеного в дисертації. Структура, логіка, основні положення й висновки дисертації та анотації співпадають. Вимоги Міністерства освіти і науки України щодо оформлення дисертаційної роботи та анотації в роботі Солодкого В.В. дотримані.

Дисертація підготовлена як кваліфікована наукова праця та включає нові висновки, пропозиції і рекомендації, узагальнення, обґрунтовані положення,

що характеризуються науковою новизною та вирізняються практичною й теоретичною значущістю.

9. Дискусійні положення та зауваження до дисертації.

Позитивно оцінюючи отримані здобувачем результати дослідження, їх наукову новизну та практичну значущість, слід зауважити, що автором було сформульовано низку положень, які можуть викликати наукову дискусію через альтернативні трактування у фаховій літературі або потенційні розбіжності в методологічному підході.

1. У дисертації, тема якої «Інноваційно-інвестиційний розвиток технологічного підприємництва в Україні», і первинними категоріями якої є «технологічне підприємництво» та «інноваційно-інвестиційний розвиток» даються визначення сутності цих категорій, які сформулював дисертант (с. 33–34, с. 51), що є слушним та логічним. Однак обґрунтування цих авторських визначень в роботі не наводиться. На наш погляд, необхідно було б навести пояснення, чим визначення дисертанта відрізняються і чим вони краще визначень інших дослідників, на чому будувалася логіка автора при розкритті сутності та змісту запропонованих категорій, обґрунтувати, конкретно у чому набули подальшого розвитку визначення вказаних категорій.

2. Уведення показника «кількість дослідників, задіяних у виконанні НДР, осіб на 1000 зайнятих» (стор. 119) у систему індикаторів оцінювання інноваційної активності є достатньо дискусійним, оскільки цей показник, по-перше, характеризує частину людських ресурсів, які потенційно можуть створити науково-дослідні розробки, а не конкретний результат таких розробок, що безпосередньо відображає їх активність в сфері інновацій; по-друге, кількість задіяних у НДР науковців ще не свідчить про те, що всі вони створюють інноваційні продукти, здійснюють інноваційні розробки, оскільки серед них є дослідники, які «де-факто» імітують наукові дослідження та не створюють інноваційний результат.

У системі індикаторів оцінювання умов інноваційно-інвестиційного розвитку технологічного підприємництва за рівнями економічного аналізу (табл. 2., стор. 119) є: показники мікро- та мезорівнів, які включені до показників макрорівня (наприклад, кількість упровадженої інноваційної продукції (товарів, послуг) промисловими підприємствами на макрорівні та кількість нових продуктів/процесів, впроваджених фірмою, на мікрорівні); показники, які розглядаються автором на різних рівнях аналізу (мікро-, макро- мезо-), однак корелюють один з одним або включають показники мікрорівня (наприклад, регуляторне середовище (індекс легкості ведення бізнесу) та сприйняття регуляторних бар'єрів бізнесом, а також час та вартість реєстрації нового підприємства); показники, за змістом та тенденцією, яку вони демонструють, – однакові, але знаходяться в різних підсистемах (наприклад, питома вага витрат на НДР у ВВП в інноваційній активності та витрати на наукові дослідження і розробки у фінансовій підтримці). Показники підсистеми «Фінансова підтримка» відображають джерела, з яких

здійснюються витрати на наукові дослідження і одночасно з цим підсистема «Державна політика» містить індикатор «Видатки держбюджету на інновації»; показники, які повинні бути в іншій підсистемі, наприклад, показник «Наявність податкових пільг для R&D» є індикатором інституційного середовища та державної політики на макрорівні, а для мікрорівня більше б підійшов показник, що оцінює не наявність таких пільг, а ефективність і дієвість цих податкових стимулів з точки зору підприємств.

Для виміру умов інноваційно-інвестиційного розвитку технологічного підприємництва дисертантом запропоновано методологічний підхід, за якого одночасно враховуються індикатори макро-, мезо-, мікрорівня, що є логічним та обґрунтованим. Водночас на практиці важко чітко розмежовувати, який показник характеризує макрорівень аналізу, а який мікро- та мезорівень, тому потребує більш чіткого обґрунтування методологія віднесення індикаторів до того чи іншого рівня. Наприклад, витрати на наукові дослідження та інновації за рахунок коштів організацій підприємницького сектору, приватних некомерційних організацій можна розглядати як показники мікрорівня, а ці ж витрати за рахунок коштів з іноземних джерел – як показники результатів міжнародної взаємодії на мікро- та на макрорівнях. Також немає обґрунтування того, де враховано витрати на інновації за рахунок коштів фінансово-кредитних установ.

Крім того, було б логічним у цій системі показників врахувати також якісні показники, які є результатом впровадження інновацій на різних рівнях та відображають ефективність інвестиційних вкладень в інновації. Це посилило б методологію дослідження та дозволило б виявляти слабкі місця в інноваційній діяльності суб'єктів, які впроваджують інновації. З іншого боку, кількість індикаторів, запропонованих автором на кожному з рівнів економічного аналізу (макро-, мікро- та мезорівні) дуже сильно різниться, а саме, на фоні значного масиву показників на макрорівні пропонується невелика кількість показників, що обираються для оцінювання на мікро- та мезорівнях.

3. На наш погляд, потребує уточнення формулювання пункту новизни у розділі *удосконалення* «концептуально-аналітичного підходу до оцінювання глобальних трендів розвитку інноваційно-інвестиційних екосистем технологічного підприємства», зокрема, в частині пояснення змісту «трирівневого підходу до їх систематизації», а саме того, що мається на увазі під обґрунтуванням кожного з рівнів – «макрорівень (глобальні інститути – OECD, GII, GEM, WEF)» зокрема, пояснення про що саме йдеться – про індикатори цих міжнародних організацій, які використовуються для оцінювання інноваційно-інвестиційного розвитку країн, про політику цих глобальних інститутів або про щось інше, що характеризує їх відношення до макрорівня); «мезорівень (стратегії провідних країн-інноваторів – США, Південна Корея...)» – уточнення щодо відношення стратегій країн до мезорівня, який, як відомо, включає регіони, території тощо, а не країни.

4. У дисертаційній роботі ґрунтовно характеризуються ризики розвитку інноваційно-інвестиційної екосистеми технологічного підприємства в

Україні, які «можуть перешкоджати реалізації державної політики» у цій сфері. Одночасно з цим при розробці автором дисертації Стратегічної дорожньої карти інноваційної відбудови України не уточнюється, яким чином у зазначеній карті враховуються напрями подолання виявлених проблем, ризиків та викликів в процесі забезпечення інноваційного та інвестиційного розвитку технологічного підприємництва в Україні.

5. У дисертації запропоновано систему моніторингу ефективності євроінтеграційних процесів у сфері інноваційної політики України, представлену у таблиці 3.13 на стор. 226. Разом із тим, у тексті дисертації не наведено характеристики цієї системи, не уточнено, що саме удосконалено у запропонованій системі моніторингу, чим саме ця система відрізняється від усіх інших, у чому її переваги та практична цінність, як буде працювати запропонована система, хто повинен здійснювати цей моніторинг та які можливості вона відкриває.

У роботі також:

- є помилки стилістичного або, можливо, технічного характеру наприклад, категорія «мультиплікативний ефект» у дисертації та у деяких пунктах новизни написана як «мультиплікаційний ефект», у тексті таблиці 3.14 є словосполучення «Європейський інноваційний рада», «Програми Держбанку» тощо;

- ототожнюються поняття «типологія» (наука про типи, система типів або їх класифікацій, тобто результат) – і «типологізація» (процес виділення цих типів, тобто метод) на стор. 29, 162–164, 250. Причому у контексті отриманого результату дослідження було б коректніше представлену типологію назвати систематизацією, групуванням або класифікацією, тому що, по-перше, потрібно розрізняти зміст поняття «тип» та «вид», по-друге, якщо автор наполягає саме на тому, що це типи, то потрібно обґрунтувати відмінності між виокремленими типами, які дозволяють їх відносити до того чи іншого з них;

- у переліку науковців, які досліджували предмет дисертаційної роботи, є повторення одного й того ж прізвища (Калдор Н.), є багато скорочень та аббревіатур по тексту, однак переліку скорочень у дисертації не складено тощо.

Разом із тим, вважаємо, що висловлені зауваження, дискусійні моменти та рекомендації не знижують теоретичної та практичної цінності отриманих наукових результатів, загальну наукову новизну, практичну значимість та не впливають на позитивну оцінку дисертаційної роботи.

Загальний висновок

Дисертаційна робота Солодкого В.В. є цілісною та завершеною науковою працею, яка виконана автором самостійно. Розроблені в дисертації нові теоретичні положення та практичні рекомендації є обґрунтованими, мають наукове і практичне значення, пройшли відповідну апробацію. Отримані автором дисертації результати дозволяють вирішити актуальну науково-практичну задачу формування підходу до дослідження інноваційно-інвестиційного розвитку технологічного підприємництва, обґрунтування

системи чинників формування інноваційно-інвестиційної екосистеми в Україні, а також розробки стратегічних механізмів підтримки технологічного підприємництва з урахуванням глобальних трендів, євроінтеграційного курсу та завдань післявоєнного відновлення.

Рівень наукової новизни результатів дослідження відповідає рівню дисертації на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки за спеціальністю 051 Економіка. Оформлення результатів дослідження відповідає чинним вимогам та нормам наукового стилю, встановленим Міністерством освіти і науки України.

Враховуючи актуальність вирішених у дисертації наукових задач, наукову новизну і практичне значення отриманих результатів, вважаємо, що дисертаційна робота на тему «Інноваційно-інвестиційний розвиток технологічного підприємництва в Україні» відповідає спеціальності 051 Економіка та вимогам до оформлення дисертації, затвердженим Наказом Міністерства освіти і науки України від 12.01.2017 № 40 (із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства освіти і науки України № 759 від 31.05.2019) та «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» (Постанова Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 зі змінами, внесеними згідно з Постановами Кабінету Міністрів України від 21.03.2022 р. № 341, від 19.05.2023 р. № 502, від 03.05.2024 р. № 507), а її автор, Солодкий Володимир Васильович заслуговує на присудження наукового ступеня доктора філософії з галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки за спеціальністю 051 Економіка.

ОФІЦІЙНИЙ ОПОНЕНТ:

доктор економічних наук, професор,
завідувач кафедри економічної теорії та
міжнародних економічних відносин
Національного технічного університету
«Дніпровська політехніка»
Міністерства освіти і науки України

Вікторія СМЕСОВА